

Η ΜΑΜΑ

Η πιο γλυκιά λέξη του κόσμου είναι "Μαμά"!
Η πιο όμορφη μαμά του κόσμου είναι η δική μου!
Δε μπορώ να κάνω χωρίς τη Μαμά, κι η Μαμά δε
μπορεί να κάνει χωρίς εμένα.
Η Μαμά με φυλάει απ' όλα τα τρομερά πράματα.
Με κρατάει απ' το χέρι όταν πηγαίνουμε στο
σχολείο. Δεν πρέπει να πηγαίνω μόνη μου, γιατί
μπορεί και να χαθώ. Μπορεί να με κόψει κάνα
αυτοκίνητο ή να με δαγκώσει κανένα σκυλί. Κι αν
χαθώ, θα μείνω χωρίς μαμά, κ' η Μαμά θα μείνει
χωρίς παιδί. Τι τρομερό πούναι!
Σήμερα έχουμε Κυριακή. Η Μαμά δεν πάει στη
δουλειά. Γι' αυτό βρισκόμαστε στο πάρκο. Εδώ έχει
πολύ πράσινο κι όλα τα χρώματα του κόσμου. Έχει
πολλά λουλούδια και πολλά παιδιά.
Η Μαμά κάθεται σ' ένα παγκάκι και ξεκουράζεται.
Εγώ παίζω στην άμμο με τ' άλλα παιδιά. Φτιάχνουμε
ένα γεφύρι.
Η Μαμά με κοιτάει και το πρόσωπό της χαμογελάει.
Τότε χαμογελούν και τα λουλούδια. Κι ο κόσμος
ολόκληρος χαμογελάει.
Τι όμορφη πούναι η Μαμά όταν χαμογελάει!
Κ' εγώ χαμογελάω. Ολόγυρα σαν τη Μαμά.

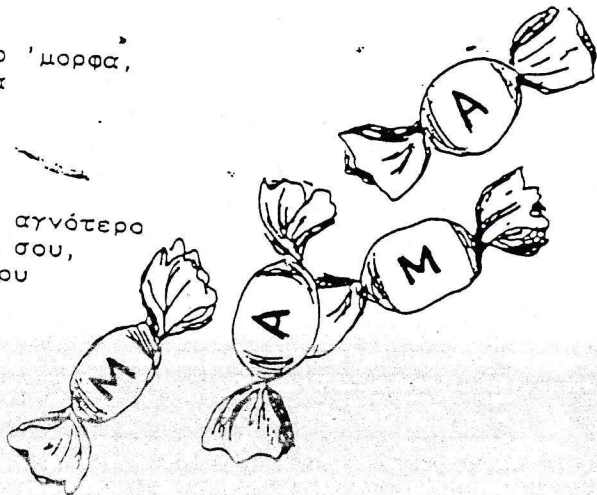
Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Στέλιου Σπεράντζα

Μανούλα, όλα τα λουλούδια
στο αγνό μας περιβόλι
σήμερα έχουν σκόλη,
που σκόλη έχεις και συ.

Κι εγώ πήγα στα πιο 'μορφα,
τα μάγεψα ένα - ένα
και τάφερα σε σένα,
μανούλα μου χρυσή.

Κι αν θες, μανούλα, αγνότερο
λουλούδι στη γιορτή σου,
να, πάρε το παιδί σου
και φίλα το γλυκά.

ΤΟ ΦΩΣ

Η μαμά σαν μ' αγκαλιάζει,
τι γλυκόλογα αραδιάζει!
Λέει: "καμάρι μου" και "φως μου"
"ήλιε μου ακριβέ του κόσμου".

Όμως δεν το ξέρω πως,
ψες σαν κόπηκε το φως,
ενώ βρίσκονταν εμπρός της
το "καμάρι" και το "φως" της,
σπίρτα έψαχνε να βρει
για ν' ανάψει ένα κερί.

Δεν κατέχω και λογιάζω:
'Ηλιος είμαι, φως δε βγάζω.
- Μάνα, γίνεται, ρωτάω,
να' μαι φως ... να μη φωτάω;

Δημήτρης Μανθόπουλος

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΑ

Εμείς οπου του Θεού τη Μάνα θυμολογείται
στην αγμαζιά της αρετής στη Σιέπη σου μοιμάται.
Άλλοι δε υράθουν "έλεος", "ελπίδα", ο θλιμμένος
"Βασιλιέδα" της Ευμυρηδιάς Σε υράθει η καρμπάνα.
"Έλεημοσύνη" ο γ'τωχός, "νερό", ο οίμασμένος.
Μα η καρδιά μου Δέβποινα αυτή Σε υράπει «ΜΑΝΑ»